

ODA!

- SAATANS KVINNA!!

MALMÖ
STADSTEATER

**"Absint! Absint!
Ge mig ett stort glas absint!
Nej, för fan, ge mig hela flaskan!"**

ODA KROHG

Othilia "Oda" Krohg (1860–1935), född Lasson, var norsk konstnär och stod i centrum av den så kallade Kristiania-bohemen. Hon växte upp i en stor och välbärgad familj i Kristiania (Oslo) där pappan var regeringsadvokat.

Efter separationen från sin förste man som hon hade två barn med, blev hon elev till konstnären Christian Krohg på hans målarskola. Hon uppslukades av konstnärslivet och nya radikala samhällsidéer. Hon gifte snart om sig med Christian Krohg som hon också fick två barn med.

Oda var banbrytande inom det moderna nordiska måleriet men inte helt erkänd av sin samtid.

ODA!

- SAATANS KVINNA!!

AV DAG NORGÅRD

PREMIÄR PÅ HIPP 6 FEBRUARI 2009

FÖRESTÄLLNINGENS LÄNGD: 2 TIMMAR OCH 10 MINUTER INKLUSIVE PAUS

Regi.....Dag Norgård
Musik.....Monica Dominique
Scenografi och kostym.....Sven Dahlberg
Ljus.....Sven-Erik Andersson
Mask.....Agneta von Gegerfelt

PÅ SCEN

Oda.....Chatarina Larsson

Orkester

Altsaxofon och övriga blåsinstrument.....Thomas Bjelkerud (kapellmästare)
Piano, synthesizer och dragspel.....Mats Bengtsson
Kontrabas, elbas.....Josef Christoffersson
Trummor, slagverk.....Pinge Persson
Cello.....Mattias Rodrick

CHATARINA LARSSON

THOMAS BJELKERUD

MATS BENGTSSON

JOSEF CHRISTOFFERSSON

PINGE PERSSON

MATTIAS RODRICK

**”Vakna min herrar
samhället förändras
och kvinnan tar sin plats
Vakna, mina herrar”**

NÄR JAG VAR I OSLO 1985, OCH HADE BESÖKT MIN SJUKE FAR,

passerade jag en bokhandel på Karl Johan, strax nedanför Slottet. Något får mig att stanna till: Skyltfönstret är tapetserat med en bild på en kvinna, ett foto av en målning. ODA! står det på bilden. Det är ett bokomslag.

Jag hade aldrig sett bilden, hade aldrig hört talas om Oda, men någonting gjorde att jag några minuter senare promenerade vidare längs Karl Johan mot Centralstationen med boken om Oda i en plastkasse. Utan omslagspapper. – Det behövs inte, hade jag sagt till expediten, jag ska snart läsa den!

Och ”snart” blev i väntan på tåget till Malmö. Jag hann inte läsa ut den innan tåget skulle gå, men så pass mycket att jag ringde ett samtal till Chatarina och hon fick svara på frågan: – Jag håller på att läsa en bok, och har fått en idé. Du har ju sagt att du vill ha en roll där du får sjunga, är du intresserad av att jag skriver en pjäs till dig, där du får sjunga, fast du blir ensam på scenen – med en orkester ???

– Jaaa!!

Det var starten.

Sen blev det nya resor till Norge: Träff med bokens författare. Timmar, dagar på Universitetsbiblioteket över ett oändligt antal brev till Oda. Brevväxlingar mellan människor i hennes närhet, möten med hennes släkt, vandringar på museer. Samtal med en intendent på Nasjonalgalleriet, som var nära vän med Odas och Christians dotter Nana, som kunde berätta hemligheter. Läsning av litteratur som Odas bekanta efterlämnat, Christian Krohgs *Albertine* och *Kampen för tillvaron*. Alla hans målningar av Oda, Strindberg, barnen Per och Nana, och en bild som i pjäsen blev en hel scen – Oda sitter med sin nye kavaljer Hans Heiberg i trädgården. Bilden är målad av mannen som hon är gift med, Christian Krohg.

Men inga skrifter eller brev efter Oda själv, de brändes efter hennes död, av familjen.

Men hennes bilder är kvar.

När männen står på barrikaderna med sina böcker och sina målningar för att avslöja sanningar om prostitutionen, om fattigdomen, om hyckleriet, om penningtyranniet, och kämpar för tryckfriheten – en situation som kräver energi, ansvar och engagemang – då målar Oda bilder som *Solfäckar* och *Japansk lykta*. Jag ser en människa som inte mår bra, och det föder pjäsens längsta scen som mynnar ut i sången *Jag dansar min gud på barnen*.

Hans Jägers övergrepp på Oda hittade jag i hans egen bok: *Sjuk Kärlek* (som förbjöds efter utgivningen). Krohgs böcker berättade om andra situationer, och i August Strindbergs *En daires försvarstal* plus i en bok om Dagny Juel fann jag ännu mer material.

Pjäsen är inte sanningen om Oda. Det är min upplevelse av Oda.

Det är ännu en mans berättelse om mamman, hustrun, älskarinnan, konstnären, om kampen för den hela människan. Dedicerad till Chatarina Larsson: Jag ser dig! (tror jag...)

En kvinna skulle skriva musiken, det var självklart. Att frågan gick till Monica Dominique har jag aldrig ångrat! Hon skapade det som ord aldrig kan förmedla. Hon hittade toner som når oss under våra medvetna jag, som öppnar våra sinnen där orden tar slut. Tack, Monica!

SÅNG / KONSTNÄRENS HUSTRU
Christian Krohg
(Nasjonalgalleriet, Oslo)

JAPANSK LYKTA
Oda Krohg (Nasjonalgalleriet, Oslo)

DEN FÖRSTA SNAPSEN
Edvard Munch

DET SJUKA BARNET
Edvard Munch (Nasjonalgalleriet, Oslo)

ALBERTINE I POLISLÄKARENS VÄNTRUM
Christian Krohg (Nasjonalgalleriet, Oslo)

**"Ni kan skjuta er
båda två! Ni kan
skjuta varann!
Pang! Pang! Nu är
mamma trött!"**

**”Fy fan, det är för jävligt,
han tänker dra fördel
av min död!
Det är för jävligt! Det
känns inte alls så fint
längre.”**

**”Allas ögon är riktade mot mig.
Och i centrum sitter August
Strindberg – och hatar, mig!”**

3 frågor till Chatarina Larsson

FÖR ÖVER 20 ÅR SEDAN SPELADE DU ODA FÖR FÖRSTA GÅNGEN. HUR KÄNNIS DET ATT EFTER SÅ MÅNGA ÅR TA ITU MED ROLLEN IGEN?

– Det är otroligt spännande att få spela en pjäs som jag har spelat förut, det har jag inte varit med om tidigare. Världen har förändrats, jag har förändrats, och även pjäsen har förändrats, eftersom Oda också blivit äldre nu, med mig, när hon berättar om sitt liv. Hennes förhållningssätt till det hon varit med om är annorlunda efter tjugo år. Den ”nya” Oda är nog mer luttrad, och galnare. Och klokare. Inte mindre arg dock, och det tycker jag om, för hon har mycket att vara arg över. Hon är faktiskt, i mycket, en ny bekantskap för mig.

Samtidigt finns pjäsen, så att säga, i mitt blodomlopp och i mitt minne. Jag kan den fortfarande mycket bra. Dock har Dag ändrat en del, skrivit till en del, och också tagit bort en del, och då dyker svårigheter upp; plötsligt kan det ur min mun komma en replik som jag inte ens visste att jag kunde och som inte finns med i pjäsen i dag. Då är det ekon från förr! Så ibland kan det bli riktigt komplicerat.

DU HAR SÄLLSKAP AV FEM MUSIKER PÅ SCEN, MEN DU ÄR DEN ENDA SKÅDESPELAREN. HUR FÖRBEREDER DU DIG INFÖR EN SÅDAN SOLOPRESTATION?

– Jobbar, jobbar och åter jobbar! Läser pjäsen, pluggar text, går i skogen och pratar högt, funderar. Det viktigaste, förutom att jag måste kunna texten utan och innan, är att vara öppen och följa med i det som händer, och inte censurera de impulser jag får. Att lyssna in i mig själv och mina motspelare. För trots att jag inte har verkliga motspelare av kött och blod på scenen, så kommer personerna i Odas liv också till tals genom berättelsen, och de måste också lyssnas på.

Sedan har vi ju publiken, som jag inte mött än. Men jobbet är också att förbereda sig på att kommunicera med den, så att jag inte av nervositet rusar iväg och kör över dem i salongen. Det är ju dem jag pratar med. För om jag inte hänger med i vad jag säger, även om allt låter riktigt, så kan heller ingen annan förstå.

Egentligen finns det inte monologer, alla samtal är ju med Någon, även om det bara är med sig själv man pratar.

HUR MYCKET ODA FINNS DET I CHATARINA, OCH HUR MYCKET CHATARINA FINNS DET I ODA?

– Det är klart att det finns mycket Oda i mig och mycket Chatarina i Oda. Jag kan ju aldrig bli någon annan än Chatarina, men jag kan låna mig åt rollen, med hjälp av berättelsen och situationerna, vilka silas genom mina egna upplevelser och erfarenheter.

Alltid när jag går på teater och ser skådespelarna komma in på scenen, så tänker jag fortfarande, efter trettioåttio år: ”Hur vågar de!” Detta kan ibland slå mig när jag ska somna, vilket ju inte är så sömnbefrämjande, men då memorerar jag pjäsen, det är konkret och hindrar mig från att åka iväg i fantasier. Så småningom somnar jag. Och på köpet har jag lärt mig texten ytterligare lite bättre!

”Han är ju galen av kärlek!
 Galen av mig, i mig, av mitt,
 av hela mig!
 Han är så kär att han får
 ångest, säger han.”

SKIMMER
 AV MARIUS VON MAYENBURG
 PREMIÄR PÅ INTIMAN 28 FEBRUARI

MARIA STUART
 AV FRIEDRICH SCHILLER
 PREMIÄR PÅ HIPPI 21 MARS 2011

MARILYNPASSIONEN
 AV ADA BERGER
 URPREMIÄR PÅ INTIMAN 28 MARS

Gå in och diskutera, tyck till eller ställ frågor om föreställningen på vårt forum!
forum.malmostadsteater.se

Inspicient Kristian Larsson
Inspicient/Ljudtekniker Jonathan Flygare
Sufflös/produktionsassistent Anneli Sandell
Ansvarig teknikmästare Pontus Karlsson
Teknikmästare Bo Larsen, Börje Nilsson
Teatertekniker Piotr Kassaraba, Johanna Lindborg, Jan-Erik Lövgren, Rubina Petkar, Krister Sävström
Rekvisitör Karin Ragnarsson
Docktillverkning Agneta von Gegerfelt, Erik Pilesjö, Karin Ragnarsson
Kostymkoordinator Anja Svård
Påklädare Gyöngyi Balázs, Alicja Ekerholm
Maskör Agneta von Gegerfelt
Sångcoach Monica Einarson
Fotograf Peter Westrup

Dramaturg Stellan Larsson
Programredaktion Carin Hebelius, Stellan Larsson
Informations- och försäljningschef Pella Ström
Art director Johan Sjövall
Informatör Carin Hebelius, Patrick Lion
Publikarbetare Anna Andrén
Föreståndare biljettkassan Maria Girke Magnusson
Teknik- och fastighetschef Gert Irgren
Belysningskoordinator Sven-Erik Andersson
Teknisk producent Jerker Pyron
Chef rekvisitaavdelningen Karin Ragnarsson
Chef maskavdelningen Agneta von Gegerfelt
Chef kostymavdelningen Sten Stjernqvist
Föreståndare kostymervice Gyöngyi Balázs
Kostymateljé Susann Höller, Mona Olsson, Mariane Josefsson, Andrea Stenman, Margareta Öllsjö
Färgning och patinering Alicja Ekerholm
Ljudansvarig Jonathan Flygare
Ekonomichef Leif Jönsson
Städledare Rinna Möller
Verkstadschef Dan Sörensen
Scenografisamordnare Styrbjörn Engström
Verkstadssamordnare Åke Erlandsson
Koordinator Smedjan Lars-Åke Persson
Koordinator Dekormåleri Agneta Persson
Koordinator Snickeri Anders Blomkvist
Tapetserare Mikael Palmqvist
Specialeffektsmakare Erik Pilesjö
Konstruktör Anders Turesson
Chefsassistent Louise Nessim
Chef produktionsavdelningen Lisa Ericstam
Teaterchefer och ansvariga utgivare Petra Brylander och Jesper Larsson

Besök gärna vår webbplats för bilder, artiklar och intervjuer

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR AV
UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÄL EJ TILLÅTEN

VAR VÄNLIG STÅNG AV MOBILTELEFONEN

**MALMÖ
STADSTEATER**

MALMOSTADSTEATER.SE 040-20 86 10